a Et ponet i via gressus suos. s. in via pnitētię quam ꝑdicabat/quā prepare venerat. Multi aūt ꝑdicatores sunt q̃ parāt viā prędicādo: ꝗ tñ nō ponūt in ea gressus suos: qz nō faciūt qd dicūt: De qb⁹ dicit brūs Greg⁹. Forte iō ꝓtēptū tpaliū ꝑdicāt vt illa soli habeāt: nā paupertatē ꝑdicāt vt medicamētū z eā fugiūt vt venenū.

Moralit ✱ a Et ponet i via gress⁹ suos. i. p viā iusticię veniet. Esa. xlvj. d. Prope feci iusticiā meā z nō elōgabit: z sal⁹ mea ñ morabit. Vel ō aduētu ad iudiciū pt exponi. Justicia añ eū ābulabit. i. necesse ē hoi vt añ q̃ veniat iudex iusticiā faciat. Eccj. xviij. c. Añ iudiciū para iusticiā. Et ponet/de⁹/i via/etiā sic parata. i. i iusticia hois/gressus suos. Veniēs enī ad iudiciū etiā iusticias iudicabit: sic dic. s. Cū accepo tps ego iusticias iudicabo. Ps. 74.

a et pōnet i via gressus suos.
Ozo dauid. LXXXV
b Aclinā dñe aurē tu-
c am ēt exaudi me: quoniā inops et paup sum ego. Custo-
f di aiaz meā qm sanct⁹ sum:

Notandū aūt q̃ multiplex ē osculū: videlicet bonū z malū.

Osculum
- Bonū
  - Unionis naturarū. Cant. j. a. Osculet me oscu/lo oris sui. (Pnitentię. Luc. vij. g. Maria non cessauit osculari pedes dñi.
  - Recōciliatiōis. Luc. xv. d. Cecidit sup collū ei⁹ (z osculat⁹ est eū.
  - Cōgratulatiōis. Cant. viij. a Quis det vt inueniā te foris z deosculer te:
  - Fęderis. Gen. xxxj. g. Laban osculat⁹ ē filios su/(Gratię. Prouer. xxiiij. c. Labia os et filias. deosculabit qui recta verba respondet.
  - Obedientię. Gen. xxvij. d. Da mihi osculū fili mi.
  - Glorię. j. Reg. x. a. Tulit samuel lenticulā olei z effudit sup caput ei⁹ z osculat⁹ est eum/et/ait: ecce vnxit te dñs sup hęreditatē suā in pncipem.
- Malū
  - Meretricis. Prouer. vij. b. Appreheādēq̃ deoscu
  - Fraudis. Prouer. xxvij. a. Melio/(lat iuuenē. ra sūt vulnera diligentis q̃ fraudulēta odientis
  - Superbię. Job. xxxj. c. Si osculatus (oscula. sum manum meam.
  - Auaricię. iij. Reg. xix. d. Derelinquā mihi i isr' septem milia virorū quorū genua non sunt curuata ante baal: z omne os qd nō adorauit eū osculans manū.

Aclina dñe aurē tuā. (Expo. Ps. LXXXV

Tituli: Ozo dauid. Precedēs psalm⁹ fuit ō christi incarnatiōe: Iste ꝓsequēs ē de ei⁹ orone i paupta te et i passiōis tribulatiōe facta. Añ patet titulus: qz is ē sensus. Ozo/ista attribuit/dauid vero. i. christo toti: q̃ b loq/tur et in psona capitis z in psona mēbrorū. Et per totum istū psalmū orat: Añ intētio ē monere nos ad oronē. Modus ē: qz tres sūt ptes. Primo ponit q̃ ptinēt ad ipm caput. Orat aūt ascēdēdo/ et oēs gētes adoraturas ꝓcludit. Scō orat p mēbris iam fidelib⁹ z adorantib⁹: ibi: Deduc me. Tertio orat iterū p se: ꝓgrue de passiōe cōmemorās: ibi: De⁹ inicā.

Partitio psalmi

Allegorice Christ⁹ q̃ ad deū pzem dirigēs oronē dic: b Inclina domine aurē tuā z exaudi me. Et añdit q̃ exaudiendus sit merito humilitat/in b q̃ dic: Inclina. s. ad me q̃ sū in imo/tu q̃ es i alto. Scō añdit se esse exaudiēdum merito duplicī paupter. Añ addit: d Qm inops z paup sum ego. Est enī duplex pauptas. s. amicorū. Añ dicit: Qm inops sum. i. sine ope amicorū. Et rerū/vñ dicit: Et paup. i. sine reb⁹. Ego/cum pondere legendū est de christo: q̃ cū eēt dñs et diues: fact⁹ est seruus z paup. Añ. ij. Cor. viij. b. Scitis gram dñi nri iesu christi: qm ꝓpt nos egen⁹ fact⁹ ē cū eēt diues: vt illi⁹ inopia vos diuites esset. Ostēso q̃re debeat exaudiri: añdit qd petat. Et petit q̃tuor i vniuerso. Petit enī triplicē liberationē z vnū donū. Et p petit liberationē a diabolo: cū dic: e Custodi aiam meā. Hoc dicit in psona mēbrorū/q̃rū aias petit custodiri/ ne a diabolo rapiant. Dicit b etiā in psona ꝓria: per b ostēdēs vere humanitat/ fragilitatem in se. Et hoc facias: f Quoniam sanctus sum. Hoc conuenit christo capiti proprie: Conuenit etiā suis: qz ✱ sunt sctificati i baptismo

Moraliter Moralit legit in psona viri fidelis i tribulatiōe vel tēptatione ꝓstituti: vel i psona pnitēt/ pctōris dicēt/ ad ipm christū:

b Inclina dñe aurē tuā. i. prepa te ad audiendū anteq̃ orē: et me etiā ꝑpara ad dicendū: c Et/ cum orauero/exaudi me. Per b qd dic: Inclina/duo notat. Primo q̃ de pfūdo clamat. Ps. De pfundis clamaui ad te dñe. s. ō pfū/do pctōr vel tribulationū: vel de pfundo cordis. Hic ē ionas q̃ clamat ad dñz ō vētre ceti. Jone. ij. a. Orauit ionas ad dñm deū suū de ventre piscis/et dixit: Clamaui de tribulatiōe mea ad dñz: z exaudiuit me ō vētre inferi. Scō añdit p b q̃ dic: Inclina/q̃ nihil pt hō p se: sm q̃ z alibi i psalmo dr: Oculi dñi sup iustos: et aures ei⁹ in pces eorū. Nō dic preces eorū i aures ei⁹: ꝗ ecōuerso: qz pces pctōris nō possēt ascēdere vsq̃ ad aures dñi/ nisi dñs inclinaret aures. Job. ix. f. Scimus qm pctōres nō audit de⁹. Dñs aūt inclinat se eis q̃ inclināt se per humilitatem. Job. xxij. d. Qui inclinauerit oculos suos/ipse saluabit. Esa. xvij. c. Inclinabit hō ad factorem suū: et oculi ei⁹ ad sctm israel respiciēt. i. ad christū humilē in ꝓsepio reclinatū: Luc. ij. a. De q̃ Esa. xij. b. Exulta z lauda habitatio sion: qz magn⁹ in medio tui sctus israel. i. christ⁹. Sz nec ipsū inclinare a nob ē: ꝗ a dei gra. Prouer. xxj. a. Cor regis i manu dñi: quocūq̃ voluerit inclinabit illud. Ex parte q̃ dei duo sūt. s. inclinare aurē/z exaudire. Et hęc necessaria sūt nob ꝓpt duo q̃ in nob sūt: De qb⁹ addit: d Qm inops z paup sū ego. Inops est/q̃ ope amicorū z virū ac seruorū iuuātū caret: vt infirm⁹ q̃ iacet i lecto: nec habet q̃ eū vertat/ nec ipse pōt p se surgere: Et qz surgere ñ pōt: necesse habet vt dñs ad eū se inclinet. Pauper autē/q̃ parū habet: necesse habet vt a dño exaudiat/ a q̃ oē bonū. Nō enī quilibet et ꝓcipue pctōr inops est. i. sine ope virium z amicorū. Job. vj. c. Ecce non est auxilium mihi in me: necessariq̃ quoq̃ mei recesserūt a me. Pauper est q̃ multa debet z multa habet: pauperior/q̃ multa debet z pauca habet: pauperrim⁹ est q̃ nihil habet z multa debet. Talis ē oīs pctōr licet in multis diuitiis tpalib⁹ sit abūdās. Prouer. xiij. a. Est quasi diues cum nihil habeat. Apoc. iij. c. Dic/ diues sū z locupletat⁹ z nulli⁹ egeo: z nesc/ qz miser es z miserabilis z paup z cecus z nudus. Quid aūt petendū sit/añdit dicēs: e Custodi aiaz meā: non dicit corp⁹: qz nō timet corpori suo vir iust⁹: sm illud Matth. x. c. Nolite timere eos q̃ occidūt corp⁹: Sz ō aia sua sollicit⁹ ē: qz scit q̃ pciosior ē z magis infestat diabolus aiaz. Añ Ps. Captabūt in aiaz iusti. Gen. xiiij. d. Da mihi aias: cętera tolle tibi: Ita dic rex sodomorū. i. diabolus. Et dñs econtrario cętera oia exposuit ei: aiaz autē vult seruari. Job. ij. b. Dixit dñs ad sathan: ecce in manu tua est: verūtm aiaz ei⁹ serua. Et allegat: f Qm sctus sū. i. sine terra/sine amore terrenorū. Eccj. xxx. c. Sal⁹ aię i sctitate iusticię. Ps. Redimet dñs aias seruorū suorū. Nō seruorū māmonę. Mat. vj. c. Nō potest/ deo seruire z māmonę. Sz i b sensu nō pōt dicere pctōr fortitan: qm sctus sū: qz nō penit⁹ abiecit amorē tpaliū: sed pōt dicere: Qm sctus sū. i. sctificat⁹ i baptismo. j. Pet. ij. b. Vos est/ gen⁹ electū: regale sacerdotiū: gēs sctā: ꝓ⁹ acq̃sitiōis. Itē/sctus. i. sctificat⁹ z redēpt⁹ sāguīe tuo. Añ meli⁹ custodire debes aiaz meā. Aug⁹. Tāti emit vt amittere nō velit. e Custodi/igit/aiaz meā. Dñs custodit aiaz iusti: vt ciuitatē vl' castrū: vt thesaurū: vt pupillā: vt sacrificiū: vt crucifixū. Ut ciuitatē tuā: De q̃ dixisti: Hierusalē q̃ ꝓdificat vt ciuitas. i. aia. Et iterū i Ps. Nisi dñs custodierit ciuitatē cc. Esa. xxvj. a. Urbs fortitudinis nostrę sion. i. anima contemplatiua: saluator ponetur in ea murus. Item custodi eam vt thesaurum. ij. Cor. iiij. b. Habemus thesaurū istum in vasis fictilib⁹. Itē vt pupillā. Ps. Custodi me vt pupillā oculi. Zach. ij. c. Qui tetigerit vos tāgit pupillā oculi mei. Itē vt sacrificiū. Gen. xv. c. Descēdebāt volucres sup cadauera: et abigebat eas abraā. i. de⁹ vel q̃ilat⁹ vl' ratio. Itē vt tuū crucifixū. Gal. vlt. d. Mihi mūdus crucifix⁹ ē z ego mūdo. ij. Regl. xxj. b. Denī septē viri de filijs ei⁹ vt crucifigam⁹ eos ✱ dño in gabaa. Et

Ps. 129.

Ps. 85.

Ps. 33.

Ps. 121.

Ps. 126.

Ps. 16.

sunt sanctificati in baptismo. q.d. patri: merito sanctitatis meę custodi animas membrorum meorum et etiam meam. Secundo petit liberationem a malis hoib⁹: Unde addit: a Salvum fac seruum tuum: id est me, qui ex obedientia tua formam serui accepi: et meos qui tibi vnanimiter seruiunt. Et hoc petit merito spei: Unde addit: b Deus meus sperantem in te. Tertio petit liberari a multiplici miseria carnis, cum dicit: c Miserere mei domine: id est libera me a miseria carnis meę, ne prevaleat sensualitas. Hoc dicit non qz timeret ō casu: sed in B ondit veritatē humanę fragilitatis: in q̄ cōmunicauit nobis. Et B petit merito deuotiōis: Unde addit: d Quoniam ad te clamaui: nō ad horā: ℣ e Tota die. i. oī tpe. Quarto petit donū. s. lęticiā spūalē: Unde subiūgit: f Lętifica aiam serui tui. Hoc petit merito charitatis: Unde addit: g Quoniam ad te dne animā meā leuaui, p deuotū et ardētem amorē. h Quia tu dne etc. Ostenso qd petit: et ostensis etiā pus rōnib⁹ q̄ sūt ex pte sui q̄re debeat exaudiri: consequenē ondit rōnes q̄ sūt ex pte dei q̄re debeat exaudire. Prima ē dei suauitas. Unde dicit: Quia tu dne. q.d. ideo nō exaudire nō potes: Quia tu dne suauis. i. dulcis et benign⁹. Sap. xij. a. O q̄ bon⁹ et q̄ suauis ē spūs tu⁹ dne i oib⁹. Scda ē ei⁹ māsuetudo. Unde addit: i Et mitis, his q̄s expectas. Tertia ē multiplex misericordia dei: Unde adiungit: k Et multę misericordię: marie, l Oib⁹ inuocantib⁹ te. Si q̄ oib⁹, pot. ⁹ mi et multo fortiⁿ me debes exaudire q̄ aliquē purū hoiez. Postea ondit quō vult exaudiri. s. pfecte et vtilit: Unde subiūgit: m Aurib⁹ percipe dne orationē meā: Ecce pmū. Aurib⁹. s. misericordię tuę: n Percipe. i. pfecte cape: o Orationē meā, quā p me et meis effundo. De vtilitate dic: p Et intende voci depcationis meę: ita. s. vt nō inutilit audias. Postea ondit q̄ audacia et securitate B petat: Primo: quia p expientiā nouit q̄ misericors ē: Unde dic: q In die tribulationis meę: precipue i die passionis, r Clamaui ad te. Et B secure feci: s Quia, iā multotiens alias, exaudisti me. Scda securitas siue scda ratio securitatis ē: qz scit illū potentē exaudire: Unde addit: t Nō est similis tui i dijs dne. Siue sumant dij p demonib⁹: siue p idolis: siue p hoib⁹: siue pro platis: nullus est similis ei. Tertia ratio securitatis est effectus opationis: qz. s. semp pseuit opari bona i inuocantib⁹ ipsū: Unde addit:

a salvum fac seruum tuum de
b us meus sperantem in te.
c Miserere mei domine quo
e niam ad te clamaui tota die:
f lętifica animam serui tui
g quoniam ad te domine ani
h mam meam leuaui. Quo
i niam tu domine suauis et
k mitis et multę misericor
l die omnib⁹ inuocantib⁹ te.
m Aurib⁹ percipe dne oratio
n nem meam: et intende voci
o
p
q depcationis meę. In die tri
r bulationis meę clamaui ad
s te: quia exaudisti me. Non
t est similis tui i dijs domine:

Et non est fm opa tua dno i gabaa. Et postea sequit q̄ illi septē in monte coram dno crucifixi sūt: et respha nō dimisit aues lacerare eos p die, neq̄ bestias p noctē. Septē illi crucifixi, significāt oēs q̄ carnē suā crucifixerūt cū vitijs et concupiscētijs: sic dr Gal. v. d. Respha velox interptat vl currēs: et significat christi, puidētiā vl ipi⁹ hois prudētiā, quę a sic crucifixis effugat aues elatiōis in die psperitatis: et bestias tristicię in nocte aduersitatis. Quoniam sanctus sum. Nota q̄ sctūs multis modis dicit:

- Scificās vel venerabilis sine terra. Luc. j. e. Sctū nomē
- Legitim⁹. j. Cor. vij. c. Nūc aūt et filij vri scti sunt. (eius.
- Initiat⁹ sacramēt. j. Pet. ij. b. Gens sctā, ppls acqsitiōis.
- Dūdus. Leuit. xj. g. Scti erit qz ego sctūs sum.
- Castus. j. Reg. xxj. b. Fuerunt vasa puerorū sancta.
- Firmus. Leuit. xxj. a. Sancti erūt deo suo.
- Sanguine tact⁹. Heb. ix. f. Oia pene i sanguine fm legē mūdant. Et. ℣. d. Sanguis vitulę aspsus inqnatos sctificat.
- Perfect⁹. j. Thessal. vlt. d. legat epla hęc oib⁹ sctis frib⁹.
- Sctū. i. statutū. Leuit. xxiiij. b. Sctūsctōp ē de sacrificijs domini iure perpetuo.
- Pastus. Eccl. vij. d. Scrifica sacerdotes. i. pasce.
- Secretū. Ps. Semel iurauī in sancto meo. Glo. in secreto.

Dicit enim sanctus

In custodia aūt aię ē integra salus: Unde cū B addit: a Salvum fac seruū tuū: qui seruit tibi et seruat te et tua. Et B fit maxie p spem: Unde addit: b De⁹ me⁹ sperātē in te. Roma. viij. e. Spe enī salui facti sum⁹. Spes aūt duo fac: Unū i futuro: aliud in pūti. In futuro speratū adipiscit. Unde Roma. v. a. Spes nō cōfūdit. Hoc ē qd B addit: c Miserere mei dne, tollēdo me a miseria: qd plene fiet in futuro. Et B. d Quoniā ad te clamaui tota die. i. p seueraui in clamando. Esa. lviij. a. Clama ne cesses etc. Luc. xj. b. Si pseuerauerit pulsans etc. Apter improbitatē eius surget et dabit illi etc. In pręsenti autem spes lętificat. Roma. xij. c. Spe gaudentes. Hoc est quod sequitur: f Lętifica animam serui tui, ne pūsentibus tribulationibus contristetur. Et supponit bonam causam: g Quoniam ad te dne aiam meam leuaui, p pteplationē et desideriū ętnor. Threni. iij. c. Sedebit solitari⁹ et tacebit: qz leuauit se sup se. Quāto enī pl⁹ leuat aia tāto magis lętat i dno. Sicut alauda q̄ dū est i terra nō cātat: ℣ cū iā suriū ascēdit tūc cātat et gaudet: si aūt iterū descēdat ad terrā, cessat a cātu: Sic aia leuata ad cęlū gaudet. Ps. Lętat⁹ sū i his q̄ dicta sūt in domū dni ibim⁹. Si aūt descēdat ad ifima ptristat. Ps. Quare tristis es aia mea et q̄re pturbas me? Spera i deo qm adhuc pfitebor illi. Et merito ad te dne leuāda est aia et in te gaudēdū est: h Quia tu dne suauis, gustantib⁹ te. Ps. Gustate et videte qm suauis ē dns. j. Pet. ij. a. Si tū gustasti qm suauis ē dns. i Et mitis, tāgētib⁹ te. Matth. xj. d. Tollite iugū meū sup vos et discite a me qz mitis sum. k Et multę misericordię: qz multę sunt miserię a qb⁹ releuas. Uel multę misericordię: qz nō tū qbusdā: ℣ l Oib⁹ inuocātib⁹ te. Roma. x. c. Omis qcūq̄ inuocauerit nomē dni salu⁹ erit. Et pt B ego inuoco te dicēs: m Aurib⁹ percipe dne orationē meā. Pluralit dic aurib⁹: qz ē aur misericordię et ē aur celi. De pma dr. ℣. in pncipio hui⁹ psalmi: Inclina dne aurē tuā etc. De scda Sap. j. c. Aur celi audit oia. n Percipe. i. pfecte cape. Sz quō pfecte capi pōt oro q̄ nō pfecte ℣ syncopando pferk? o Orationē meā: quę ē de bonis impetrandis. p Intende voci depcationis meę: quę ē de malis amouēdis. Voci, dic etsi nō deuotioni: qz licet qñq̄ non ps sto sit deuotio, vox ipsa orationis dnicę et psalmorū vtutē habet ꝗ inimicū. Intende q̄ voci meę, q̄ clamaui ad te: q In die, eni, tribulationis meę clamaui ad te. i. in aduersitate q̄ dr dies: qz illumīat: et i ipsa clamat ad dnm. Aduersitas apit oculos vt videat hō. Hiere. vj. b. Erudire hierusalē etc. Littera septuagita: Per oē flagellū erudiet hierusalem. Ite apit os hois vt clamet. Greg⁹. Os qd psperitas claudit aduersitas aperit. Et intelligendum est de interiori tribulatione q̄ est tēptatio, in q̄ pręcipue clamādū est ad dnm: et de exteriori q̄ ē psecutio vl dei flagellatio. Et vtraq̄ vtilis ē. Hiere. xxx. b. Tps tribulationis ē iacob et ex ipo saluabitur. Clamaui, dico, s Quia exaudisti me, alias depcantē. Consuetudo ē pauperū q̄ vbi pseuerūt accipe elemosynā: illuc frequent currūt et elemosynā petūt. Dns etiā exaudit anteq̄ clamēt paupes sui. Ps. Desiderū pauperū exaudiuit dns: Ps. 9. ꝓparationē cordis eorū audiuit aur tua. Esa. lxv. d. Anteq̄ clamēt ego exaudiā. Et ē exaudire ad exitū et vtilitatē audire: qd nō facūt falsi dij: Unde subdit: t Non ē similis tui in dijs dne: qz dij multorū nō audiūt. Ps. Aures habēt et nō Ps. 113. audiēt. Aug⁹. Et omnis qcūq̄ colit et venerat B sibi deū est. Et licet cult⁹ deo de[illegible]us impendat talibus dijs: non tū sunt similes deo. Esa. xl. c. Cui ergo similē fecistis deum: aut quam imaginē ponetis ei? Licet autē aliqui dij audiant: non tū exaudiunt: quia non ad debitum exitum audiūt. Unde addit:

Spes duo facit

Al' †multum misericors

Al' †infige

Al' †orationis

Al' † tibi

Doxaliter ✱

✱ Et nō est fm opa tua:

Allegorice a Et non ē ꝑm opa tua. i. non est q̃ tam bona faciat ī eis qui rogāt eū. Postea se exauditū eē innuit: ⁊ oñdit q̃ vtilitas ex ꝑ sequit. s. ꝓuersio oīm gētiū ad fidē: Unde dicit: b Oēs gētes. i. de oib⁹ aliq̃: et in oī terra aliqua gens. c Quascūq; fecisti: Oēs enī fecisti: d Venient/ꝑ fidem: e Et adorabūt coram te dñe/ꝑ reuerētiā. f Et glorificabūt/ꝑ charitatē. i. gloriosuz ostēdēt/ g Nomē tuū. Malach. j. c. Ab ortu solis vsq; ad occasū magnū est nomē meū in gētib⁹. Et oñdit q̃re glorificādū est nomē ei⁹. Primo ꝓpt magnitudinē ei⁹. Unde dicit: Quia magn⁹ es tu. Scōo: qz admirād⁹ ē. Unde addit: Et faciēs mirabilia. Tertio: qz ē de⁹. Unde dicit: Tu es de⁹ sol⁹.

Alt ⁊ quotq̃

Alt ⁊ magnus

Moralit * Ps. 67. a Et nō est ꝑm opa tua. i. nō est de⁹ q̃ ita opet̃ salutē colentiū se: ꝗ mortē port⁹. Ps. Mirabil⁹ de⁹ ī sctis suis: de⁹ isrl̃ ipe dabit ꝓtutē ⁊ fortitudinē plēbi suę. Et qz ita opat̃: ipsum solū deberēt oēs colere. Nec excusare se pōt aliq̃s: Unde dicit Job. xv. d. Si opa nō fecissez ī eis q̃ nemo ali⁹ fecit/pctm̄ nō haberent: nūc aūt excusationē nō habēt de peccato suo. Itē non est ꝑm opa tua: qz tu fecisti oīa: ⁊ hominez fecisti ad imaginē ⁊ similitudinē tuā: vt te coleret ⁊ adoraret. Unde bñ sequit: b Oēs gētes quascūq; fecisti venient/ꝑ fidē et opationē. e Et adorabūt coram te dñe. Oēs enī gentes q̃ sūt tales q̃les factę sūt a dño/adorāt eū: q̃. s. seruauerūt similitudinē/⁊ imaginē nō deturpauerūt. De⁹ enī oēs facit hoies. Sed rex q̃nq; fac̄ milites ⁊ ꝓncipes: et hi iam nolūt eē hoies aliꝗs eq̃les. Diabolus aūt q̃nq; facit pctōres vel p̃lātos ꝑ simoniā/vel diuites ꝑ vsurā/et sic ō aliꝗs: A talib⁹ non adorat̃ de⁹ ꝗ diabolus. Et p̃ꝗs adorat̃ ab eis q̃ det eis ista. Matth. iiij. b. Hęc omnia tibi dabo si cadēs adorauerz me. f Et glorificabūt nomē tuū: nō suū: Sic illi de qb⁹. ē. Ps. 48. Vocauerūt noīa sua in terris suis. De ꝗ ꝓsu potest sumi thema in Epiphania: et exponi allegorice de magis: q̃ gentes. i. gentiles fuerūt/⁊ venerūt ad dñm: ꝑm q̃ dz Esa. lx. a. Ambulabūt gentes in lumine tuo/⁊ reges in splendore ortus tui. e Et adorabūt coram te dñe. Hoc fecerūt ipsi/ Matth. ij. b. Procidētes adorauerūt. f Et glorificabūt nomē tuū. Hoc fecerūt: q̃ aptis thesaurz suis obtulerūt ei munera: aurū/thus/et myrrhā. Et ꝓpt ꝗ adorādus es: h Mn magnus es tu ⁊ faciēs mirabilia: tu es de⁹ solus.

De magis

Deus
- Magn⁹: qz replet auidā ꝓcupiscibilē. Eccl. xxxvj. c. Reple sion inenarrabilib⁹ ꝓtutib⁹ tuis: ⁊ gloria tua ꝓlm̄ tuū.
- Faciēs mirabilia: qz reficit rōnalem mirabiliū scrutatricē. Eccl. xl. c. Gīam ⁊ speciem desiderat oculus: et sup hęc virides sationes.
- Sol⁹: qz roborat irascibilē/quā libat a timore deorū. Esa. lj. d. Quis tu vt timeas ab hoīe mortali:

Quidā faciunt deum
- Paruū: vt auari/qui pręeligunt temporalia parua tempore ⁊ quantitate.
- Non admirabilem/ sed ꝓtemptibilē: vt superbi. ij. Paral. xxxij. e. Locutus est aduersus deuz israel sicut aduersus deos ꝓlozū terrę.
- Non soltum/ sed socios habentē: vt luxuriosi ⁊ gulosi: quozum venus dea est ⁊ venter deus. Phil. iij. d. Quozum deus venter est.

Allegorice i Deduc me dñe. Scōa ꝑs: in q̃ christ⁹ orat ꝑ membris suis fidelib⁹ iam adorātib⁹. Et petit illis ꝓncipalit̃ quattuor. Primo ꝓductū siue deductū ꝑ viā/cū dicit: Deduc me dñe. i. mēbra mea. s. fideles. k In via tua. s. in via mādatoꝝ tuoꝝ. Scōo petit illis ꝓfectū/cū subiūgit: l Et ingrediar. i. facias me. i. mēbra mea ingredi. i. ꝓficere: m In veritate tua. s. in veritate fidei vel vitę. Lra Hiero. planius ꝗ dicit q̃ habet: Et ambulez in vitate tua. Ambulare enī in veritate/nihil aliud est q̃ in ea ꝓficere. Et qz ambulātibus a dextris insidiat̃ elatio: a sinistris desꝑatio: contra desꝑatio/ nē/tertiū petit. s. lęticiā spūalē/dicēs: Lętetur coz meum. Et ne lęticia in elationē degeneret: quarto petit timorē q̃ humiliat ⁊ oīa bona custodit ī hoīe. Unde dicit ita. s. n Lętet̃ coz meū/vt ñ supbiat: Sz o Timeat nomē tuū. Eccl. j. i. Timor dñi custodia ꝓtutū. Hęc petit christ⁹ caput ꝑ mēbrz suis.

a Et nō est ꝑm opa tua. b Omēs c gētes d quascūq; e fecisti f venient g et adorabunt coram te dñe: h et glorificabūt nomē tuū. i Mn magn⁹ es tu et faciēs mirabilia: tu es deus solus. k Deduc me domine in viā tua l et m ingrediar ī veritate tua: n lętet̃ coz meū vt timeat nomē tuū. o Cōfitebor tibi dñe de⁹ p meo ī toto corde meo: q et glorificabo nomē tuū ī ęternū. r Dñe/pz. s Deus me⁹: ⁊ nō pax vel ficte: ꝗ plenarie ⁊ vere. t Quia v In toto corde meo: non ad horā/ꝗ pseuerant: Quia x Et glorificabo nomē tuū ī ęternū. i. faciā glificari a mēbris meis/te adorātib⁹. Et supponit/per: y In ęternū/p̃sens tps ⁊ futurū: qz sp in pfuti glorificabit̃ ab ecclesia

Alt ⁊ tambu

Alt ⁊ locum

i Deduc me dñe ⁊c. Moralit̃ dicit pęnitēs vel vir iust⁹ q̃ se debilē ⁊ cęcū reputat: Deduc me dñe/vt cęcū ne errē: qz cęcū me reputo. k In via tua/in quā me introduxisti. s. i via pęnitētię vl mādatoꝝ. Ps. Deduc me ī semita mādatoꝝ tuoꝝ. Itē/Deduc me/vt puerū ꝑ manū/ne offēdā ad aliq̃d et cadā. Dñe/mi q̃ sū puer tu⁹: In via/inocētię. Ps. Tenuisti manū dexterā meā: ⁊ ī volūtate tua deduxisti me. Ps. Mō ꝓuab bonis eos q̃ ābulāt ī innocētia. Itē/Deduc me/ vt ifirmū ꝓualescētē/fastidiū tollēdo: sic dz ī gallico deducere deduire, ꝓpt recreationē: ita dñs deducit suos oñdēdo eis delectabilia vitę ęternę. Unde Sap. x. b. Justū deduxit dñs ꝑ ⁊c. Item/Deduc/vt viatozē de ꝓtute in ꝓtutē. Ps. Ibūt de ꝓtute in ꝓtutē. i. ꝓficiēt. Deduc/ergo/me: et si deduxeris: l Ingrediar/ad ciues cęlestes. Sz nō in hac vita q̃ falsitas est: sed tandē m In vitate tua. i. ī vita ęterna: q̃ habet veritatē esse. Unde vulgarit̃ dz de mortuis: q̃ sūt ī vero: de viuētib⁹ q̃ sūt ī mēdacio. Et qz tū nō possū ibi ingredi re: fac tū me ibi ingredi spe. Hoc ē q̃ dicit n Lętet̃ coz meū/ dū spe p̃gustat pennitatē gaudij. Roma. xij. c. Spe gaudētes. Ps. Lętet̃ coz q̃rentiū dñm. Sz qz dū est hō in hac vita cadere pt: bñ addit q̃ ita lętet̃/ o Ut timeat nomē tuū/ dū cogitat districtionē iudicij: Nomē. s. illud: de q̃ Esa. ix. b. Vocabit̃ nomē ei⁹ admirabil⁹. Hoc erit ī iudicio. Esa. xxx. f. Ecce nomē dñi venit de longinq̃: ardēs furor ei⁹ ⁊ grauis ad portādū. Ex timore aūt sequit̃ ꝓfessio pctōꝝ: Unde addit: p Cōfitebor. i. simul cūcta fatebor: nō tm̄ oīa pctā mea: ꝗ ⁊ oīa bñficia tua. q Tibi/nō diabolo vl exactori criminū in iferno. Nō sic iudas q̃ iudęis fec̄ ꝓfessionē dicēs/Mat. xxvij. a. Peccaui/tradēs sanguinē iustū. r Dñe. Ro. j. a. Cui seruio ī spū meo. Qui q̃ nō seruit nec seruire vult: cur dñz vocat eū: s De⁹ quē p̃cęterz amo ⁊ colo: qz ꝗ vnicuiq; de⁹ ē q̃d pl⁹ amat. Blo. Phil. iij. d. t Qui⁹/quē m̄ pz dedit. Job. iij. b. Sic de⁹ dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitū daret ⁊c. v In toto corde meo. Quattuor sūt ptes cordis. Imaginatio siue cogitatio/memoria/intelligētia/volūtas. Mat. xxij. d. Diliges dñz deū tuū ⁊c. Ex his oīb⁹ ptib⁹ ꝓfitēdū est ⁊ ī ꝓfessiōe laudis ⁊ ī ꝓfessiōe pctōꝝ. Pctōr enī debet ꝓfiteri pctā ex cogitatione: vt. s. p̃meditat⁹ ad ꝓfessionē accedat. Esa. xxxviij. c. Recogitabo tibi oēs ānos meos ī amaritudie aię meę. Itē ex memoria/vt q̃ p̃cogitauerit ī ꝓfessiōe nō obliuiscat̃ nec etiā p⁹ ꝓfessionē. Geñ. xx. d. Quocūq; pręexerz: memētō te deꝑhēdā. Itē ex itelligētia vt. s. itelligat magnitudinē ⁊ abominationē pctōrū. Hiere. ij. e. Quō dicz nō sū polluta: p⁹ baalim nō ambulaui: Vide vias tuas ī ꝓualle: scito q̃d fecerz/cursor leuis. Itē ꝓfiteri debet ex volūtate. s. satisfaciēdi ⁊ pctm̄ dimittēdi: aliter nō valet ꝓfessio. Debet etiā aliud eē in ꝓfessiōe. s. spes venię: Unde addit: x Et glificabo nomē tuū. Hoc enī cedit ad gloriā noīs dei: q̃ hō credit se ꝑ sacramētū pęnitētię: ⁊ ꝑ confessionē pctī/ a pctō liberari: et ꝑ ꝗ q̃d hoī loco dei ꝓfiteur. Unde dixit ad achor Josue. vij. c. Fili da gloriā deo ⁊ ꝓfitere atq; indica mihi q̃d fecerz. Et ꝗ ē: y In ęternū/ qz credit

Quattuor cordis

* sibi pctm̄ dimitti

Allegorice ✠ glorificabit ab eccl̃ia militãte: ⁊ ĩ futuro ab eccl̃ia triũphante. Et ponit duas principales causas ḡre glorificabit. Prima est collatio bonoꝝ: Vñ dicit: a ¶ Quia miscẽdia tua magna est sup me: eo q̃ ex pura miscẽdia das meis mẽbris multa bona q̃ eoꝝ naturã ⁊ merita trãscẽdũt. Vñ Jaco. j. c. Omne datũ optimũ: et omne donũ pfectũ desursũ ẽ descẽdens a patre luminũ. Secunda cã est amotio malorꝝ: Vñ addit: b ¶ Et eruisti aiam meã ex inferno inferiori. s. vbi sunt aiẽ dãnatorꝝ. Hęc aũt facit deꝰ ĩ mẽbris christi/ pseruãdo eos a pcãis q̃ sũt cã lapsꝰ.

Al. ⁊ Quia — a ⁊ Quia misericordia tua magna est sup me: et eruisti animã meã ex inferno inferiori. b ⁊ Et eruisti aiam meã ex inferno inferiori. c Deus iniqui isurrexerũt super me: ⁊ synagoga potẽtiũ d ⁊ quęsierũt ãnimã meã: et nõ e ⁊ ꝓposuerũt te ĩ cõspectu suo. f ⁊ Et tu dñe deꝰ miserator ⁊ misericors: ⁊ pãtiẽs ⁊ multe mibi g cordię ⁊ verax. h Respice i me

Al. ⁊ ceteri ceteri

Moraliter ✠ sibi peccatũ dimitti ĩ ęternũ. Vel possumꝰ dicere q̃ ꝓfessio pctorꝝ glorificat deũ in ꝑsenti: Confessio aũt laudis glorificat deũ: ⁊ b ¶ et in ęternũ. Vñ de illa supna hierlm dr̃ Esa. lj. b. Gaudiũ ⁊ lęticia inueniet ĩ ea: gratiarũactio ⁊ vox laudis. Et ad b faciẽdũ/ siue ĩ ꝑsenti/ siue ĩ futuro: nõ sufficit hõ ex se: sz ex dei dono: Vñ addit: a ¶ Quia. q. d. hoc faciã: qz miscẽdia tua magna ẽ sup me/ q̃ me expectasti ad pęnitẽtiã ⁊ suscepisti reuertẽtẽ/ ⁊ reuersũ custodisti a peccato. Hoc ẽ qd̃ addit: b Et eruisti aiaz meã ex inferno inferiori: vt. s. exposũ ẽ. Hoc dr̃ Threñ. iij. c. Miscẽdię dñi ẽ qz nõ sumꝰ cõsũpti: qz nõ defecerũt miserationes eiꝰ. Est aũt dei miscẽdia magna numero bñficiorꝝ/ ãntitate ⁊ tpe: Hoim aũt miscẽdia parua ẽ ecõ uerso. Osee. vj. b. Miscẽdia vra q̃si nubes matutina: ⁊ q̃si ros mane ptrãsiẽs. Et notandũ q̃ infernꝰ dr̃ multipliciter:

- Pęnę
  - Supior/ raptor. Prouer. j. b. Deglutiamus eum sicut infernus viuentẽ.
  - Inferior/ pęna grauis: vt biatꝰ terrę. Nume. xvj. e. Descẽderũt viui ad infernũ operti humo.
- Culpę
  - Supior/ curiositatꝭ. Prouer. xxvij. c. Infernꝰ ⁊ perditio nũq̃ replenꝭ: siꝭ ⁊ oculi hoim ĩsatiabiles.
  - Inferior/ auaricię. Prouer. xxx. c. Tria sũt insatiabilia: ⁊ quartũ qd̃ nũq̃ dicit sufficit: Infernꝰ ⁊ os vuluę: ⁊ terra q̃ nõ satiaꝭ aqua.
- Post hanc vitã ĩ pęnis
  - Supior/ limbus. Geñ. xxxvij. g. Descẽdã ad filiũ meũ lugens in infernũ.
  - Inferior/ locus gehẽnę: Lucꝭ. xvj. f. Dorituus est diues ⁊ sepultꝰ in inferno.

Allegorice c ¶ Deꝰ iniq̃ insurrexerũt. Tertia ps vbi orat p se capite cõmemorãs de passiõe sua. Et primo captat beniuolẽtiã a pso/ na inimicorꝝ: quos primo ondit esse iniq̃s/ dicẽs: Deꝰ iniqui. Et supbos/ cũ dicit: Insurrexerũt sup me. Itẽ cõspiratores/ cũ dic̃: Et synagoga potẽtiũ. i. cõgregatio. Itẽ cruderles/ cũ dic̃: Quęsierũt aiaz meã. Ostẽdit etiã eos eẽ cõtẽptores/ cũ dicit: Et nõ ꝓposuerũt te in ꝓspectu suo. Dicit q̃ sic/ O deꝰ/ pater. d ¶ Iniq̃/ iudęt: e ¶ Insurrexerũt sup me: accusãtes me ⁊ falsa testimonia dicẽtes: f ¶ Et synagoga potentũ. i. cõgregatio pncipũ/ sacerdotũ/ ⁊ phariseorũ: g ¶ Quęsierũt/ dolosis cõsiliis: h ¶ Aiaz meã. i. vt inficerẽt me. Job. xj. f. Collegerũt pontifices ⁊ phariseĩ cõciliũ aduersus iesũ/ ⁊ dicebãt: Quid faciemꝰ? Quia hic hõ multa signa facit: si dimittimꝰ eũ sic/ oẽs credẽt in eũ. Et post pauca: Expedit vob vt vnꝰ moriaꝭ hõ p ꝑplo. i ¶ Et nõ ꝓposuerũt te i ꝓspectu suo. i. nõ cogitauerũt de te: nec ꝓpꝭ te dimiserũt quin me pseqrenꝭ/ ⁊ innocentẽ occiderẽt. Deinde captat beniuolentiã a pson̄a iudicis: Primo cõmẽdans eũ a potẽtia/ cum dicit: Et tu dñe. Secũdo a bonitate/ cũ dicit: Deꝰ. Tertio ab actu miserẽdi/ cũ dic̃: Miserator. Quarto a natura miserẽdi/ cũ addit: Et misericors. Quito a patiẽtia/ dicẽs: Patiens. Sexto a multiplici effectu miscẽdię/ cũ dicit: Et multę miscẽdię. Septimo a cõpletiõe ꝓmissorꝝ/ cũ dic̃: Et verax. Dicit q̃/ k ¶ Et tu. q. d. illi ira. Et tu dñe/ q̃ hęc oĩa bona p̃missa in te habes: q ¶ Respice i me ⁊c. Per p̃missa captat beniuolẽtiã iudicꝭ: hic aũt facit petitionẽ suã/ ⁊ petit q̃nq̃: Primo ꝓtectionẽ/ cũ dicit: Respice in me/ oculis miscẽdię me ꝓtegẽdo: sic ĩ Ps. dr̃: O cũ dñi sup iustos: q̃si. s. ꝓtegẽtes eos. Secũdo petit

Ps. 33.

Moraliter ✠ Moraliter: c ¶ Deꝰ iniq̃ isurrexerũt ⁊c. Sic iudęi isurrexerũt ꝝ christũ: sic hodie multi isurgũt ꝝ eũ volẽtes pdere corpꝰ eiꝰ qd̃ ẽ eccl̃ia. Et sic illi fuerũt iudęi ⁊ christo fm carnẽ primi: sic isti sũt clerici ⁊ canonici ⁊ ĩ christi patrimonio successores. De qbꝰ pot mõ dicere christꝰ: Deꝰ iniq̃ isurrexerũt sup me. i. ꝝ vitatẽ: ⁊ ꝝ bonos electos vl̃ ꝑlatos ĩ ecclesijs: sic chore et cõplices sui/ dathan ⁊ abirõ/ alijq̃ filiorꝝ israꝭ ducenti qnq̃ginta viri ꝓceres synagogę: ⁊ q̃ tpe ꝓcelij p noia vocabant/ ꝝ moysẽ ⁊ aarõ isurrexerũt: sic dr̃ Nũeri. xvj. a. Cui dixit moyses ibidẽ. b. Idcirco ad se fecit accedere dñs te ⁊ oẽs frẽs tuos filios leui: vt vobis etiã sacerdotiũ vẽdicetis: ⁊ oĩs globus tuꝰ stet ꝝ dñm: Quid est eñ aaron vt murmuretis ꝝ eũ: q. d. ideo ne fecit te dñs canonicũ vt turbares eccl̃iam eiꝰ: ⁊ tibi ꝑlationẽ vẽdicares: ⁊ facias colligatiões iniq̃rũ q̃ tibi adhęreãt vt te ẽpm faciãt. Sz qz hmõi colligatiões ⁊ pturbatiões nõ faciũt nisi potẽtes genere/ vel scia/ vl̃ diuitijs bene sequiꝭ: f ¶ Et synagoga potẽtiũ q̃sierũt aiaz meã. Aia q̃ ꝑsidet corpi/ ꝑlatio est ĩ eccl̃ia: de q̃ mõ pot dicere christꝰ illud Hiere. xij. b. Dedi dilectã aiaz meã ĩ manu ĩimicorꝝ eiꝰ. Deuk. xij. d. Nõ debes aiam comedere cũ carnibꝰ. i. ꝑlationẽ appetere cũ sis carnalꝭ. i ¶ Et nõ ꝓposuerũt te in ꝓspectu suo: qz tales nõ ambiũt ꝑlationes vel dissẽsiões faciũt ꝓpꝭ ęcelũ dei: sz ꝓpꝭ lucrũ vl̃ gloriã: vl̃ qñq̃ ꝓpꝭ inuidiã/ ne. s. alij ꝓmoueanꝭ. Et cũ hoc faciũt/ nõ ꝓponũt deũ in ꝓspectu suo: qz eiꝰ timorẽ ⁊ amorẽ abijciũt a se. Ps. Nõ est timor dei añ oculos eorꝝ: inq̃narę sꝭ vię illorꝝ in omi tpe. Et pot totũ exponi vsq̃ ĩ finẽ ꝓtra tales. Vñ dicit: k ¶ Et tu dñe deꝰ ⁊c. Respice in me. i. ĩ corꝝ ✠ pore meo eccl̃ia

Iniq̃ — Ps. 13. — Ps. 9.

Ite ĩ pson̄a viri iusti pot totũ legi: c ¶ Deꝰ/ iniq̃. i. dęmões: e ¶ Insurrexerũt sup me: oppimẽtes me tẽptatiõibꝰ multis. Nec solũ p se insurrexerũt: sz habuerũt hoĩes adiutores ⁊ ministros. Vñ seqꝭ: f ¶ Et synagoga potẽtiũ/ siue ꝑncipũ/ siue ꝑlatorꝝ/ siue quorũcũq̃ diuitũ: g ¶ Quęsierũt aiam meã: sic canes venatici diaboli q̃ q̃rũt ei feras. s. aias q̃s ipe venaꝭ. Sz ipsi nõ possũt dicere sic paulꝰ q̃ q̃rebat aias: vt dr̃ ij. Corꝭ. xij. e. Non q̃ro q̃ vra sũt: sz vos. Vñ ꝝ b addit: i ¶ Et nõ ꝓposuerũt te i ꝓspectu suo. q. d. q̃sierũt aiaz nõ vt afferrẽt tibi sic paulꝰ: sz vt auferrẽt a te sic saulꝰ. Idẽ dictũ ẽ. s. Qm̃ alieni insurrexerũt aduersũ me: ⁊ fortes q̃sierũt aiaz meã: ⁊ nõ ꝓposuerũt deũ añ ꝓspectũ suũ. Cõtra pseculionẽ aũt dęmonũ/ ⁊ etiã hoiz/ nõ ẽ viro iusto refugiũ nisi in deũ. Vñ. ij. Paralꝭ. xx. c. Cũ igrem̃ qd̃ agere debeamꝰ: b solũ hẽmꝰ residuĩ vt ad te oculos nros dirigamꝰ. Jõ b ꝓuertit se vir iustꝰ ad depcãdũ deũ: et dic̃: k ¶ Et tu dñe deꝰ ⁊c. Et ponit septẽ dei noia iuꝝ septẽ actꝰ eiꝰ: ⁊ fm diuersos statꝰ hoĩm: p q̃ noia deũ cõmẽdãs/ sibi captat eiꝰ beniuolẽtiã. Dic q̃ Et tu dñe. Dñs ẽ his q̃ ei fuiũt: ⁊ ab oibꝰ q̃rit fuitiũ. Leui. xix. a. Ego dñs: cui. s. seruiẽdũ ẽ. Esa. lx. c. Gẽs ⁊ regnũ qd̃ nõ seruierit tibi pibit. Vlti aũt penitꝰ nolũt fuire: de qbꝰ dr̃: Dixisti: nõ seruiã. Alij aũt videnꝭ seruire: sz deprauãt seruitiũ p prauã ĩtentionẽ: vt hypocritę. Colꝭ. iij. d. Nõ ad oculũ seruiẽtes. Et post pauca: Qdcũq̃ facitis ex aio opami: sic dño ⁊ nõ hoibꝰ fuiẽtes. Esa. xlix. a. Seruꝰ meꝰ es tu israꝭ: qz ĩ te glriaboꝝ. Israꝭ ẽ ille/ cuiꝰ itẽtio videt deũ ĩ oibꝰ opibꝰ suis. Deꝰ/ his q̃ colũt. Esa. xix. d. Cognscẽt egyptij dñm ⁊ colẽt eũ. Nõ israelitę nõ colũt eũ. s. clerici: sz fingũt deos nouos. l ¶ Miserator. Dat. v. g. Qui solẽ suũ fac oriri sup bonos et malos ⁊c. Ps. Miserationes eiꝰ sup oĩa opa eiꝰ. m ¶ Et misericors/ miseris. i. miseriã suã fatẽtibꝰ ex corde sbuenit. Prouer. xiij. b. Cor qd̃ nouit amaritudinẽ aię suę/ ĩ gaudio illiꝰ nõ miscebit extraneꝰ. n ¶ Patiẽs/ pctõribꝰ/ diu expectãs eos ad pniaz. Esa. xxx. d. Expectat dñs vt misereat vri. o ¶ Et multę miscẽdię/ ĩ ꝓtributiõe ꝓmiãdis. Esa. lxiij. b. O culꝰ nõ vidit deꝰ absq̃ te q̃ ꝑpasti expectãtibꝰ te. p ¶ Et verax/ puniẽdis. Ro. iij. a. Est aũt deꝰ verax/ oĩs aũt hõ mẽdax. Tu q̃ dñe/ q̃ talꝭ es: q ¶ Respice in me. Respice/ iterũ

Moraliter — Al. ⁊ inq̃sierũt — Al. Hengani/ mis et multũ misericors — Hiere. 2. d. — Ps. 144.

Allegorice eos. Secũdo petit libationẽ a miseria/cũ dic: a Et misere/re mei. Tertio iudiciariã potestatẽ/cũ dic: b Da imperiũ puero tuo. i. mihi filio tuo: ꝛ ꝓm hũanitatẽ seruo. Job. v. d. Pat nõ iudicat quẽq̃: sz oẽ iudiciũ dedit filio. Quarto petit liberationẽ ab iferno/cũ dic: d Et saluũ fac filiũ ancillę tuę. i. beatę marię: q̃ de se dicit/ Lucl. j. d. Ecce ancilla dñi. Itẽ Quia respexit hũilitatẽ ancillę suę. Quinto petit gloriosam resur/rectionem/ cum dicit: e Fac mecũ signũ i bono. i. fac me ꝛsur/gere: qd̃ erit signũ i bono. i. ad vtilitatẽ mẽbrorꝝ meorꝝ. Christi eñ resurrectio signũ est nr̃ę resurrectionis: ꝛ causa eiusdẽ. Uñ j. Corl. xv. c. Si christꝰ resurrexit ꝛ nos resurgemꝰ. Et bñ dic mecũ: qꝛ etiã filꝰ vt deꝰ se suscitauit cũ patre. Et hęc mihi fa cias: f Ut videãt q̃ oderũt me/iudęi: g Et ꝓfũdank hic salubriter si volũt: vel si hic nolũt/in futuro iudicio cõfun/dank dãnabilik. Quid videãt: vel q̃re ꝓfundank: h Qm̃ tu dñe/pater: i Adiuuisti me/in passiõe: k Et ꝓsolatus es me/in resurrectione.

Al. ꝓtestatẽ

Al. ꝓbonũ

Moraliter * poze meo ecclesia/ respectu miscõię: de q̃ Sap. iiij. c. Gra dei ꝛ miscõia i sanctos eius: ꝛ respectꝰ sup electos illꝰ. a Et miserere mei: liberãs me a manib⁹ istorꝝ inimicorꝝ. b Da imperiũ. i. p̃lationẽ ecclesię: c Puero tuo. i. homi sãcto q̃ sit filꝰ tuus p gratiã: et seruꝰ tuꝰ p obedięntiã. Matth. xij. b. Ecce puer meꝰ quẽ elegi ꝛc. d Et saluũ fac filiũ ancil/lę tuę. i. bonũ p̃latũ: vl electũ filiũ ecclię/ saluũ fac. s. ne cassek eorꝝ cõtentiõib⁹. e Fac mecũ signũ i bono/hoie electo. Uel/in bono. i. in spũsãcto. Et sic loquik filius ad patrem de spũsancto: vt tota trinitas signãter ostẽdat q̃s dignꝰ sit ẽpatu et p̃latiõe. Uñ dic: Fac/tu pat: mecũ/qui sum filꝰ tuus: in bono. i. spiritusancto: signũ. Pater facit signũ cũ in homie ecclıastico potẽtiã ondit: qñ. s. ostẽdit eũ potẽtẽ i ope ꝛ sermo/ne: sic dr̃ Lucl. xxiiij. c. De iesu naçareno q̃ fuit vir ꝓpha po/tens in ope ꝛ sermone: Et b̃ p̃lato necessariũ est. Filꝰ ostendit signũ p sapientiã: qñ est hõ sapiẽs: qd̃ necessariũ est siꝛ p̃lato. Spũssanctꝰ facit signũ dando benignitatẽ: q̃ siꝛ ei necessaria est. Uñ de his duobꝰ Matth. x. b. dixit dñs illis q̃s faciebat p̃latos ecclesię: Estote prudẽtes sicut serpẽtes: ꝛ simplices sic colũbę. Sic q̃ dicit christꝰ ꝛ orat vt in electis suis faciat pater ꝛ filius ꝛ spũssanctꝰ signũ euidẽs istud triplex/ vt appareat di/gni p̃latiõe. f Ut videãt inq̃t q̃ me oderũt. s. supbi ꝛ am

Ps. 73. bitiosi: quorꝝ supbia ascẽdit semp. g Et cõfundank/si se tã ꝓbatis viris oponãt. b Qm̃ tu dñe adiuuisti me ꝛ cõ solatꝰ es me. i. corꝝ meũ ecclıã/quã adiuuat ꝛ cõsolak dñs cũ ei bonũ p̃latũ dat/q̃ eam p potentiã p̃dictã defendat: p sapi entiã regat ꝛ instruat: p benignitatẽ cõsolek.

Aliter i psona viri iusti * me. Respice/iterũ vide. Primo creaturã tuã: Secundo recreaturã ꝛ p̃ciũ sanguis tui. Itẽ idigẽtiã meã vide oculo mi

Ps. 24. sericordię vt supleas/pęnã vt tollas. Ps. Vide hũilitatẽ meã ꝛ laborem meũ ꝛc. Threñ. j. g. Vide dñe qm̃ tribulor. a Et miserere mei/respectu q̃ est cognitiõis: ꝛ sequik misericordia opatiõis. Exo. xxxiij. c. Teipsum noui ex noie. Et post pau/ca: Ego ondã tibi omne bonũ. b Da imperiũ puero tuo: vt sez ratio impet sensualitati: ꝛ spũs carni. Prouer. xx. b. Rex q̃ sedet in solio iudicij/dissipat omne malũ intuitu suo. Nota q̃ respectꝰ dei dat fidẽ: Miscõia ꝓo eius dat spẽ. Imperij datio dat charitatẽ/ q̃ est vnctio q̃ inungimur in reges. j. Joh. ij. c. Unctionẽ habetis a sancto. Et de his sequik salꝰ: Uñ sequik: d Et saluũ fac filiũ ancillę tuę. s. ecclię/q̃ his tribꝰ ꝓtu/tibꝰ pollet. Sed qꝛ hęc ad ꝓpriã salutẽ ptinẽt: ꝛ hõ iustꝰ nõ tm̃ ꝓpriã: sed etiã alienã salutẽ debet q̃rere: ideo addit: e Fac mecũ signũ in bono: vt. s. primi videtes signa ędificenk: f Et vt videãt q̃ oderũt me. s. mali hoies. g Et cõ/fundank/bona cõfusione/ quę adducit gloriam: Ecci. iiij. c. b Qm̃ tu dñe adiuuisti me/dans mihi virtutes necessa/rias ad salutẽ. k Et cõsolatus es me/ faciendo signa p me/quę alios cõuertunt: ꝓm qd̃ dicit Aplus. j. Thessal. ij. d. Quę est eñ nostra spes/aut gaudiũ/ aut corona glorię: nõne vos ante dñm nostrũ iesũ christũ: Uel sic: Adiuuisti me/ in bonis faciędis. Et cõsolatus es me/in malis pferędis. Ecci. lj. a. Qm̃ adiutor ꝛ ꝓtector factus es mihi ꝛc. Et no/tandũ q̃ hic tangunk quiq̃ q̃ facit dñs circa suos. s. signatio/ demõstratio/ cõfusio/ opitulatio/ cõsolatio. Dñs eñ ꝓmo signat suos. Eph. j. c. Si/gnati estis spũ ꝓmissi/onis sancto. Inde se/q̃k demonstratio: qꝛ p hoc sũt spectabiles. j. Paral. xvij. c. Fecisti me spectabilẽ sup oẽs homies. Ex b̃ sequik ꝓfusio dęmonũ ꝛ malignorꝝ hoim. Mich. vij. b. Educet me i lucẽ: aspiciet me inimica mea ꝛ opiek ꝓfusiõe. Sed qꝛ tũc insurgũt ipsi dęmo/nes ꝛ mali homies ꝗ talẽ hoiem/necessariũ est quarto adiu/toriũ dei ad bonũ agendũ: et quinto consolatio ad molestias pferędas. Uñ dicebat aplus. ij. Corl. j. a. Bndictus deꝰ: pat miscõiarꝝ ꝛ deꝰ totiꝰ cõsolatiõis: q̃ cõsolak nos in omi tribula/tiõe nr̃a. Ecõtra fac diabolꝰ hoc eodẽ ordine. Primo signat suos signo suo qd̃ est supbia. Apocl. xiij. d. Faciet oẽs habe/re characterẽ bestię. i. supbiã q̃ ẽ signũ et imago diaboli. Se/cũdo ponit eos i latebris vt liberi⁹ peccato intrẽdãt. Latebras eñ q̃rũt hęretici ꝛ luxuriosi ꝛ fures/ꝛ hmõi. Eph. v. c. Mo/lite cõicare opib⁹ ifructuosis tenebrarꝝ/magꝭ aũt redarguite: Quę eñ in occulto fiũt ab eis/turpe est dicere. Job. xxiiij. c. Oculꝰ adulteri obseruat caliginẽ. Deinde quos oderũt extol/lũt p inuidiã pseqũdo: sicut fratres ioseph: Gen. xxxvij. Po stea adiutoriũ negãt ꝓximis crudeles ꝛ auari. Prouer. xj. c. Qui crudelis est ꝓpinquos abijcit. Itẽ cõsolationẽ nõ dant qꝛ sunt accidiosi. Job. xvj. a. Cõsolatores onerosi vos omꝰ estis. Nec ipsi etiã cõsolationẽ habẽt ad vltimũ/sed despant. Prouer. xviij. a. Impiꝰ cũ in ꝓfundũ venerit pctorꝝ ptẽnit: sz sequik eũ ignominia ꝛ opprobriũ. Expo. ps. LXXXVI.

Quinq̃ fa dñs circa si

De elec. c. fundamenta. li

Ecõtra dia facit quiq̃ ca suos

Fundamẽta eiꝰ ꝛc. Titulus. Filijs chore psal/mus cãtici. In p̃cedẽti psalmo egit de christi pas/ptate: In isto agit de eiꝰ diuitijs ꝛ gloria in cęlo ꝛ in terra. Agit eñ hic de spũali ciuitate hierlm. i. de ecclıa: filijs chore. i. christianis p̃dicãs laudes eius ꝓm p̃sentẽ statũ a q̃ dicik psalmꝰ: qꝛ in p̃senti statu ecclesia opak: ꝛ ꝓm futurũ a q̃ dr̃ canticũ: qꝛ ecclesia triũphãs cãticis ꝛ laudib⁹ dei de/lectak. Et tali intentiõe vt eisdẽ filijs chore tãtę glorię augeak affectꝰ: vt. s. diligãt eẽ de ecclıa militãte ꝛ ad triũphantẽ toto corde aspirẽt. Est aũt tripertitꝰ psalmꝰ iste. Primo laudat ec/clesiã p fundamẽta eiꝰ ꝛ portas ꝛ famã. Secũdo ipse dñs al/lusione quorũdã nominũ gentiles ꝓnũciat hujꝰ ciuitatis esse cõciues: ibi: Memor ero. Tertio de lętitia futurę beatitu dinis paucis ꝓcludit: ibi: Sicut lętantiũ. Igit ꝓpha ꝓmo cõmendãs ecclıã a fundamẽtis/dicit: l Fundamẽta eiꝰ in mõtibꝰ sanctis. Nihil p̃cedit ad qd̃ respiciat istud rela/tiuũ eius: sz ad meditationẽ ꝓphę referk. Ipse eñ ciuis illius ciuitatis plenꝰ spũ: multa de illa meditãs/apud seipsũ erũpit in hęc ꝓba: Fũdamẽta eiꝰ. s. ciuitatis q̃ ẽ ecclıa: sũt/ m In mõtibꝰ sanctis. i. i aplis q̃ fundauerũt eã in fide christi: q̃ ẽ * fundamẽtũ singulare

Partitio psalmi

Anagogice

Potest legi anagogice tm̃ de supna hierlm. l Fundamẽ/ta eius in montibꝰ sanctis. Hęc est eñ ꝏ qua dicit aplꝰ Heb. xj. c. Abraã expectabat fundamẽta habentẽ ciuitatem * cuius artifex

Moraliter

Moraliter/potest legi de religione: l Fundamenta eius: sez religionis. m In mõtibus sanctis. i. in arduis conuersationibus sanctorũ prælatorum et altis religionibus monachorũ. Et tunc non potuit abscondi ciuitas supra mon/tem posita. De his fundamentis/Apocl. xxj. c. Fundamen/ta muri ciuitatis omni lapide p̃cioso ornata. i. omni virtute. * Et ideo mõtes

Matth. 5. c

Itẽ de beata virgine põt exponi: l Fundamẽta eius. i. beatę virginis. m In mõtibꝰ sanctis. i. in patriarchis ꝛ ꝓphetis ꝛ regibꝰ: ex qbꝰ originẽ traxit: sicꝰ patet i genealogia eius Matth. j.

De beata virgine